

Istentisztelet 2022. február 4.

Van új kezdet

Fohász: „*Ne rejtsd el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgálodat! Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyj el, szabadító Istenem!*” **Ámen** (Zs 27,9)

Ének: 276. dicséret — *Egyedüli reményem, ó Isten, csak te vagy...*

Imádság:

Könyörülő Istenünk, köszönjük, hogy Eléd hozhatjuk életünk minden terhét, bugyrát, vétkét vagy tévedését. Köszönjük, hogy nem vetsz el magadtól, hanem megerősíted számunkra, hogy akkor is reménységgel fordulhatunk Hozzád, ha minden más összeomlani látszik. Amikor a nehéz időkben elcsüggedne a szívünk, vigasztalást találhatunk igédben, sőt, ha elvesztenénk e földön szerelmünk tárgyait, akkor is megmaradsz mellettünk szeretetteddel. A hit drága kincsét is köszönjük, hiszen Te adod és erősíted bennünk.

Ezzel együtt kérjük, láttasd meg velünk vétkeinket, tévedéseinket, nyakasságunkat. Taníts ne másat okolni a bajokért, hanem legelőször magunkba nézni és megvizsgálni, mulasztottunk-e, hűtlenek voltuk-e Hozzád. Segíts, hogy ne meneküljünk a próbák elől, hanem lássuk meg kezedet, amely akkor is oltalmaz és vezet.

Így kérjük, hogy tedd igéd üzenetét számunkra Lelked által befogadhatóvá, formáld általa és cselekedj bennünk, hogy legyen látható nyoma rajtunk a Veled való találkozásnak, közösségnek. Hadd tudjuk a hétköznapokban megélni mindazt, amire tanítani és vezetni akarsz minket. Kérjük ehhez erődöt, oltalmadat, áldásodat. **Ámen**

Alapige: Ruth 1,1-9 18-22

1 Abban az időben történt, amikor a bírák bíraskodtak, hogy éhínség támadt az országban. Elment ezért a júdai Betlehemből egy férfi, hogy jövevényként Móáb mezején lakjon. Vele volt a felesége és két fia. **2** A férfi neve Elímelek volt, a feleségének Naomi, két fiának pedig Mahlón és Kiljón volt a neve. Efrátaiak voltak, a júdai Betlehemből. El is jutottak Móáb mezejére, és ott éltek. **3** De meghalt Elímelek, Naomi férje, és ott maradt az asszony a két fiával. **4** Ezek móábi leányokat vettek feleségül. Az egyiknek Orpá volt a neve, a másiknak Ruth. Ott laktak mintegy tíz esztendeig. **5** De meghaltak ők is mind a ketten, Mahlón és Kiljón is, úgyhogy az asszony ott maradt a két fia és a férje nélkül. **6** Ekkor útra kelt a menyével, hogy hazatérjen Móáb mezejéről, mert meghallotta Móáb mezején, hogy ismét gondjaiba vette népét az Úr, és kenyeret adott neki. **7** Elindult tehát arról a helyről, ahol élt, és vele a két menyé. Ahogy mentek az úton, hogy visszatérjenek Júda földjére, **8** ezt mondta Naomi a két menyének: Menjetek, forduljatok vissza, ki-ki az anyja házába! Bánjon veletek az Úr olyan szeretettel, amilyenel ti bántatok a meghaltakkal és velem! **9** Adja meg nektek az Úr, hogy mindkettőtök nyugalmat találjon majd férjének házában! Azután megcsókolta őket. ... **18** Amikor látta Naomi, hogy (Ruth) mindenáron vele akar menni, nem győzködté őt tovább. **19** Együtt, ketten mentek tehát tovább, amíg Betlehembe nem értek. Amikor Betlehembe értek, az egész város felbolydult miattuk, és az asszonyok azt kérdezték: Csakugyan Naomi ez? **20** Ő azonban azt mondta nekik: Ne hívjatok engem Naominak, hívjatok inkább Márának, mert nagyon megkeserítette sorsomat a Mindenható. **21** Egész

családommal mentem el, és kifosztottan hozott vissza az Úr. Miért hívnátok engem Naominak, hiszen megalázott engem az Úr, és bajba döntött a Mindenható. [22](#) Így tért vissza Naomi, és vele együtt jött menyje, a móábi Ruth is Móáb mezejéről. Éppen az árpaaratás kezdetén érkeztek meg Betlehembe.

Kedves Testvéreim!

Bibliaolvasó vezérfonalunk alapján Ruth könyvét kezdtük olvasni, ami sokkal több egy olvasmányos szép kis történetnél. A főszereplőről elnevezett történetnek a feladata bemutatni, hogyan lesz egy moábita származású idegen nő a későbbi Dávid király dédnagyanyja és kap majd helyet Jézus családfáján is. Azonban ma nem annyira órá figyelünk, mint inkább Naomira, aki nagyon komoly feladatot töltött be Ruth életében.

Hogyan került Naomi Moáb mezejére? Annak ellenére, hogy Izráel Moábitákkal való viszonya elutasító volt („*Nem tartozhat az Úr gyülekezetéhez ammóni vagy móábi ember: még a tizedik nemzedékük sem tartozhat soha az Úr gyülekezetéhez.*”- 5M 23,4k), egy izráeli család mégis ott kötött ki közöttük. A júdai Betlehemből ide vándorolt Elímelek és családja. Mert a *kenyér házában* (ezt jelenti Betlehem neve) éhínség volt.

Igen, ilyen is előfordulhat, az ígéret földjén is akadhatnak nehézségek, ahogyan a hívő ember élete sem maradéktalanul üde és boldog. Megvan a szerepe a nehézségeknek is. Akár próbák is lehetnek a hitünk, bizalmunk megvizsgálására, bízunk-e most is rendületlenül Istenben. És lehet, hogy általuk Isten figyelmeztetni akar, megszólítani, mert valami baj van velünk. Ő nem gondtalan életet ígért övéinek, hanem azt, hogy gondoskodik róluk.

Elímelek azonban a megélhetés biztosítása, a gyerekei jövője érdekében útra kel, elhagyja az ígéret földjét. Előfordult ilyen máskor is, az ősatyákkal is. De... Kapott erre Istentől utasítást? Nem tudunk róla, de nyilvánvaló a folytatásból, hogy nem. Kereste, kérdezte, mi az éhség oka? Aligha. Pedig nem az elvándorlás, a maga elgondolása szerinti megoldás volt a helyes. Idegen földön, Isten jóváhagyása nélkül nem várhatott áldást, még akkor sem, ha Moáb mezején bőség volt.

Elímelek neve azt jelenti: Istenem Király. Sajnos, hitvalló nevéhez nem társul hitvallás, hiszen nem hagyatkozik Isten hatalmára. Azóta is egy nagyon gyakori emberi magatartás, hogy ha valami váratlan helyzet áll elő, rögtön megoldásokat keresünk, intézkedünk, ahelyett, hogy Istenhez fordulnánk, Őt kérdeznénk, mi az éhínség oka? Mit akar ezzel az Úr? Vajon Isten ezáltal fenýít, megtérésre hív, vagy csak egyszerűen megpróbál, hogy mennyire bízunk Benne? Mi a teendónk? Nem kérdezzük, nem állunk meg Előtte. Ehelyett mennyivel kézenfekvőbb elvándorolni. Pedig ennek a lépésnek nagy ára van. Az emberi módon meghozott döntésen nem volt áldás Elímelek esetében sem, mint ahogy a magunk választotta útjainkra sohasem várhatjuk Isten áldását. Aki meg akarja menteni az életét, az bizza Őrá, különben elveszíti azt.

Nem tudhatjuk, mekkora szerep jutott Naominak ebben a lépésben, valószínűsíthető, hogy csak engedelmesen igazodott a férjéhez. Tény, hogy hamarosan kezdett beigazolódni, Istennek más a véleménye. Elímelek meghal, a család többi tagja pedig ottmarad, nem mennek haza, majd a fiúk megnősülnek. Egy újabb nehéz és Isten törvényével ellentétes lépés, hogy amikor eljött az idő, a fiúk Moáb mezején moábita lányokkal házasodtak. Hogyan élhette ezt meg Naomi?

Mintegy tíz éven át tartózkodtak még ott, végül mindkét fia meghal, gyermektelenül. Kihaltak a családból a férfiak, nincsenek utódok! Nyilvánvaló jelen ez annak, hogy Isten nem nézi jó szemmel az ott-tartózkodásukat. Naomi egyedül marad, mindenféle támasz nélkül az idegenben, amikor fordulat áll be az életében. Eljutott hozzá egy jó hír, ami megszólító és személyes üzenetté vált. Meghallotta, hogy „ismét gondjaiba vette népét az Úr, és kenyeret adott neki”. Mondhatnánk, kicsit úgy volt, mint a tékozló fiú, amikor felismerte, hogy az atyai házban kenyér bősége van, itt idegenben meg éhen hal, ezért elhatározta, hogy felkel és hazamegy, mert az ő helye ott van az atya mellett. Igaz, Naomi nem ilyen módon került idegenbe, de neki is rá kellett döbennie, hogy élet és áldás ott van, ahol Isten van, s ott adja azt gyermekének, ahol őt látni akarja.

Kedves Testvéreim, nagyon fontos üzenete a történetnek ez a momentum. Naomi ugyanis **kész** újat kezdeni. Nem mondja, hogy az én teljesen csődbe jutott életem számára már túl késő, nekem már mindegy, rajtam ez már nem segít, öreg vagyok már ehhez, meg nincs senkim, ugyan, kiért mennék vissza, itt van a szeretteim sírja is, én már itt maradok. Mekkora bátorítás az ő példája: van értelme újat kezdeni, mindig van, amikor arra még adott a lehetőség. És Isten hatalmas dolgokat kész cselekedni az életünkben, ha merünk Rá hagyatkozni. Nyilván Naomi álmában se gondolta volna, hogy az élete milyen fordulatot vesz majd otthon, hogy megújul és kiteljesedik. Pedig Isten hatalmas, az életnek, az új életnek is ura. Azért súlyos kibúvó, amikor valaki arra hivatkozik, hogy rajtam már senki sem segíthet. Ne nyugodjunk bele az állapotunkba, ha magunk is vagyunk az okai, amíg Isten kínálja az új kezdet lehetőségét. Előtte nem állnak meg a kifogásaink.

Naomi élete tehát új lendületet kap az elhatározástól, hogy hazamegy. Végre rendbe teszi életét, kapcsolatát Istennel. És itt láthatunk meg valamit abból, hogy ki is volt, milyen gyermeke volt ő Istennek ott az idegenben. Ugyanis meglepő módon a menyei is vele tartanak. Mint ahogyan vele maradtak özvegységük során és nem kerestek új férjet, családot, ami az ilyen fiatal özvegyek életének egyetlen kibontakozási és biztosítási lehetősége volt. Vele akarnak tartani, ragaszkodnak hozzá - majd később kiderül, hogy Ruthot semmivel sem lehet eltántorítani anyósa mellől, aki felismeri, hogy ez valóban nem csak egy érzelmi felbuzdulás a menyei részéről.

Naomi jellemét szépen mutatja ez a ragaszkodás, mert arra utal, hogy jövevényként, ott az idegenek között, ahol nem nagyon lehetett prédikálni, úgy tett bizonyosságot Istentről az életével, hogy az vonzó és kívánatos volt a menyei számára.

Például látjuk szeretetének azt a mértékét, hogy egyáltalán nem kötötte őket magához, nem akarta kihasználni készségüket, hogy önként vele mennének, végképp nem akart ezzel visszaélni. Sőt — ezt a szakaszt ugyan kihagytam az olvasáskor — kifejezetten unszolta őket és kívánta számukra, hogy férjet, otthon gyermekeket kapjanak és szabadon éljék a saját életüket a népük között.

Kedves Testvéreim, különösen az idősebb korosztályhoz tartozóknak egy nagyon megszívlelendő példa ez. Hányszor idős, magukra maradt emberek, amit csak lehet, elkövetnek, hogy magukhoz kössék a fiatalokat, ami persze emberileg érthető. De bizony sokszor van ebben önzés is, és nincs az a szeretet, amely szabadságot adna nekik. Hiába neveltem gyerekeket, ha nem gondoskodnak rólam — mondják talán egyesek. Abban egyetérthetünk, hogy gyermeket nem azért nevel az ember, hogy majd öreg korában legyen, aki gondoskodik róla. Ha úgy neveltük, hitben, akkor fog is törődni a szüleivel, még ha nem is saját kezűleg végzi azt. De engedjük, hogy ki-ki élhesse a maga életét. Naomi így tekint a menyeeire. Pedig nincs senkije, mégsem akarja életüket a maga számára lefoglalni, ők ugyanúgy idegenbe mennének, ha vele tartanak.

Azonban az unszolás során derül ki, hogy Ruthot más is vonzza, ő ahhoz az néphez, Istenhez akar tartozni, akit Naomi életén keresztül megismert. Milyen hatalmas az Isten! A teljes csőd mellett mégis milyen szép gyümölcse ez Naomi hitvalló magatartásának (nem szóval, inkább cselekedettel). Így jutnak el együtt Betlehembe, ahol az egész város felbolydul miattuk. Bizony nem diadalút ez, hanem keserves, megalázó beismerés — *egész családommal mentem el, kifosztottan hozott vissza az Úr.* Teli kézzel mentem, üres kézzel jövök. De, míg én mentem, addig most az Úr hozott vissza. Naomi ekkor még nem tudja, azért üresen, hogy az úrt Ő töltsse ki, Ő áldja meg életét gazdagon. Milyen jó, amikor az Úr visszahoz oda, ahol látni akar.

Neve már nem *Naomi*, hanem inkább *Mára*. *Gyönyörűség* helyett *Keserű*. Azonban nem megkeseredett, hanem gyógyulni, újulni kész. Bizony, nem könnyű beismeri a vétket, tévedést, nyomorúságot, a csődöt. Enélkül nem lehet továbbhaladni, ezt nem lehet megspórolni... Utána egy **új fejezet** kezdődhet, hogy Naomi életének vége jobb legyen, mint volt a kezdete. Ezt vetíti előre az az említés, hogy éppen az árpaaratás kezdetén érkeztek Betlehembe. Ami nyilvánvaló bizonyítéka annak, hogy az Úr meglátogatta népét, lehajolt hozzájuk. Hiszen az aratás mindig a kenyér bőségét jelzi, a gondoskodást, áldást. Igaz volt a hír, ami ide hozta. És aki elkezdte benne a jó munkát, el is végzi, hogy áldást adjon. Kérjük, hadd legyen így a mi életünkben is, hiszen Ő tudja a keserűt gyönyörűséggé tenni. **Ámen**

Imádság:

Mennyei Atyánk, jó, ha kezded utolér minket, amikor emberi gondolat szerint, vezetésed nélkül indulunk ismeretlen utakra, amikor magunk akarjuk biztosítani azt, amivel Te akarsz gondoskodni rólunk.. Köszönjük, hogy van visszatérés, van új kezdet, mert Te nem mondasz le rólunk, szólsz, üzensz, hazavársz. Bárcsak meglátnánk, hogy mi nem tudjuk megmenteni az életünket! Az egyetlen helyes

megoldás az, ha Rád bízunk magunkat, szeretteinket. Köszönjük, hogy Naomi életének oly sok üzenete van számunkra. Szégyennel kell bevallanunk, messze vagyunk attól a szeretettől, megélt hittől, hiteles élettől, amelyet ő élt ott az idegenben. Jó látni, hogy amikor teljesen üres, „kifosztott“ lett, akkor jött el az ideje annak a jobbnak, ami terved szerint valósult meg az életében.

Kiáltunk Hozzád a menekültekért, életveszély miatt menekülőkéért, a jövevényekért, akik nem találnak befogadókat. Legalább részvétet hadd érezzünk irántuk. Nekünk olyan természetes, hogy biztonságban élünk, mégis mennyit lázadunk, elégedetlenkedünk. Alázattal kérünk, bocsásd meg önzésünket, trükkjeinket, vonakodásunkat, színlelésünket. Segíts őszinteségre, önzetlen szeretetre. Őrizd meg a megkeseredéstől, vagy szabadíts meg tőle. Add, hogy Benned, nálad leljünk igazi kincsre és mindarra a lelki ajándéokra is, amire vágyaik a lelkünk. Lássuk meg hálás szívvel mindazokat, akik által szeretet, áldás érkezik életünkbe. S add, hogy hívó hangodat mindig meghalljuk, s engedik, hogy lendületbe hozza, Feléd fordítsa életünket. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás...

Ének: 460. dicséret — *Amint vagyok, sok bűn alatt...*